

Věc C-461/05

Evropská komise

v.

Dánské království

„Nesplnění povinnosti státem – Osvobození dovozu vojenské výzbroje od cla“

Stanovisko generálního advokáta Ruiz-Jaraba přednesené dne 10. února 2009 I - 11890

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. prosince 2009 I - 11891

Shrnutí rozsudku

1. Právo Společenství – Rozsah působnosti – Neexistence obecné výhrady vylučující opatření přijatá za účelem veřejné bezpečnosti

(Články 30 ES, 39 ES, 46 ES, 58 ES, 64 ES, 296 ES a 297 ES)

2. *Vlastní zdroje Evropských společenství – Stanovení a poskytnutí členskými státy – Bezcelní dovoz vojenské výzbroje členskými státy*

(Nařízení Rady č. 1552/89, ve znění nařízení č. 1355/96, články 2 a 9 až 11, a nařízení č. 1150/2000, články 2 a 9 až 11)

1. Členskými státem sice přísluší přijmout opatření způsobilá k zajištění jejich vnitřní a vnější bezpečnosti, avšak z toho nevyplývá, že by se taková opatření zcela vymykala uplatnění práva Společenství. Smlouva stanoví výslovné odchylky použitelné v situacích, jež mohou mít vliv na veřejnou bezpečnost, pouze ve svých člancích 30 ES, 39 ES, 46 ES, 58 ES, 64 ES, 296 ES a 297 ES, které se týkají výjimečných a jasně vymezených případů. Z toho nelze vyvodit závěr, že existuje obecná výhrada, která by byla inherentně obsažena ve Smlouvě a která by vylučovala všechna opatření přijatá za účelem veřejné bezpečnosti z rozsahu působnosti práva Společenství. Uznání existence takové výhrady nezávisle na zvláštních požadavcích ustanovení Smlouvy by mohlo ohrozit závazný charakter práva Společenství a jeho jednotné uplatnění.

Mimoto musejí být odchylky stanovené v člancích 296 ES a 297 ES vykládány, jako je tomu v případě odchylek od základních svobod, restriktivně. Konkrétněji je třeba ohledně článku 296 ES uvést, že ačkoli daný článek uvádí opatření, jež členský stát může považovat za nezbytná k ochraně podstatných zájmů své bezpečnosti, nebo

informace, o jejichž zveřejnění se členský stát domnívá, že je v rozporu s těmito zájmy, nelze tento článek nicméně vykládat tak, že uděluje členskými státem pravomoc odchýlit se od ustanovení Smlouvy prostým odkazem na uvedené zájmy. V důsledku toho přísluší členskému státu, který se dovolává článku 296 ES, aby prokázal potřebu využít odchylky stanovené v daném článku za účelem ochrany podstatných zájmů své bezpečnosti.

(viz body 51–53, 55)

2. Členský stát, který jednak odmítl vypočítat a zaplatit Komisi Evropských společenství vlastní zdroje nevybrané v období od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2002 v souvislosti s osvobozením dovozu vojenského materiálu od cla, a jednak odmítl zaplatit úroky z prodlení spojené s nezaplacením uvedených vlastních zdrojů Komisi, nesplnil povinnosti, které pro něj až do 31. května 2000 vyplývaly z článků 2 a 9 až 11 nařízení č. 1552/89, kterým se provádí rozhodnutí 88/376 o systému vlastních zdrojů Společenství, ve znění

nařízení č. 1355/96, a povinnosti, které pro něj od téhož data vyplývají z článků 2 a 9 až 11 nařízení č. 1150/2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728 o systému vlastních zdrojů Společenství.

materiálu pocházejícího ze třetích států a na tomto základě si ke škodě ostatních členských států, jež samy cla z takových dovozů vybírají a odvádějí, činil nárok na to, aby nepodléhal povinnostem, které pro něj vyplývají z finanční solidarity vůči rozpočtu Společenství.

Nelze totiž připustit, aby členský stát namítal zdražení vojenského materiálu z důvodu uplatnění cel na dovozy takového

(viz body 56, 61 a výrok)